

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 16P/268/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7915215231
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Miklošová
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2016:7915215231.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov samosudkyňou JUDr. Zuzanou Miklošovou v právnej veci maloletých detí V., H., W.. XX.XX.XXXX a V., W.. XX.XX.XXXX, zastúpených kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov, za účasti otca: Š. V., W.. X.X. XXXX, Q. XXX/X, A. R., na návrh náhradného rodiča U. Z., W.. XX.X.XXXX, L. X/X, Q., v konaní o zrušenie náhradnej osobnej starostlivosti, takto

rozhodol:

I. Ruší náhradnú osobnú starostlivosť U. Z., W.. XX.X.XXXX o maloletého H. V., W.. XX.XX.XXXX a maloletého V.W. V., W.. XX.XX.XXXX, nariadenú rozsudkom Okresného súdu Trebišov č.k. 15P/293/2013-75 zo dňa 24.2.2014.

II. Nariaďuje ústavnú starostlivosť nad maloletým H. V., W.. XX.XX.XXXX a maloletým V. V., W.. XX.XX.XXXX.

III. Maloleté deti umiestňuje do Detského domova „N. U. U. V..

IV. Otec je povinný prispievať na výživu maloletých detí, na každé z nich sumou zodpovedajúcou 30% sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa určené zákonom č.601/2003 Z.z. o životnom minime, v účinnom znení, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred, na účet Detského domova „N. U. U. V. a v prípade zmeny zariadenia vždy na účet toho domova, v ktorom sa ústavná starostlivosť bude vykonávať.

odôvodnenie:

Navrhovateľka sa návrhom vo veci samej domáhala zrušenia náhradnej osobnej starostlivosti o maloleté deti V. z dôvodu nezvládania starostlivosti o maloletého H., nezáujmu biologického otca o protialkoholické liečenie, zamestnanie sa a vytvorenie vhodných podmienok na výchovu detí. Poukázala na neplnenie si vyživovacej povinnosti zo strany otca detí. Ako ďalší dôvod uviedla, že má v domácnosti chorého syna, ktorý vyžaduje jej každodennú starostlivosť a ďalším z vážnych dôvodov je odchod manžela do dôchodku a tým výrazný pokles príjmu pre rodiny.

Rozsudkom Okresného súdu Trebišov č.k. 15P/293/2013-75 zo dňa 24.2.2014, právoplatným dňa 11.4.2014, súd zveril maloletého H. V. a maloletého V. V. do náhradnej osobnej starostlivosti U. Z..

Zo správy kolízneho opatrovníka zo dňa 27.11.2005 bolo zistené, že p. Z. trvá na zrušení náhradnej starostlivosti predovšetkým z dôvodu nezvládania problematického správania maloletého H. a starostlivosti o psychicky chorého syna.

Maloletý H. navštevuje 6.ročník základnej školy. Navštevuje psychiatrickú ambulanciu MUDr. Y., v čase od 14.1.2015 do 8.7.2015 bol hospitalizovaný v Detskej psychiatrickej ambulancii v Q. pre poruchy správania. Maloletý V. navštevuje 3.ročník základnej školy. Počas rozhovoru deti vyjadrili túžbu zostať v starostlivosti náhradného rodiča, kde sa cítia dobre. Radi chodia do školy, kde majú veľa kamarátov.

Bola oslovená sestra navrhovateľka, Y. V., W.. X.X.XXXX, sestra nebohej matky M. F., a taktiež E. V., ktorá v minulosti prejavila záujem o náhradnú osobnú starostlivosť. Ani jedna z oslovených neprejavila o prevzatie detí do svojej starostlivosti záujem. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov oslovil starého otca detí G. H.Š., W.. XX.XX.XXXX, ktorý sa vyjadril, že nedokáže zabezpečiť osobnú starostlivosť o vnúčatá. Starostlivosť odmietla aj V. F., krstná matka, ktorá uviedla, že z rodinných dôvodov nemôže prevziať deti do svojej starostlivosti.

Otec maloletých detí sa na pojednávaní dňa 13.1.2014 (konanie o zverenie do NOS) vyjadril, že je ochotný sa podrobiť protialkoholickému liečeniu a následne požiadať o zrušenie náhradnej osobnej starostlivosti. Liečenie nepodstúpil a naďalej vo zvýšenej miere požíva alkoholické nápoje a je bez pracovného pomeru. Nemá stály mesačný príjem a svojim deťom nedokáže vytvoriť vhodné podmienky pre ich zdravý vývin. Na výživu detí neprispieva od októbra 2014. Prejavuje o ne len sporadický záujem. Osobne deti navštívil v decembri 2014, kedy im doniesol mikulášske balíčky a telefonicky ich kontaktoval v auguste 2015. Naposledy sa styk realizoval v októbri 2015 v domácnosti p. Z..

Z potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov súd zistil, že otec je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 4.5.2015, toho času nie je poberateľom dávky v hmotnej núdzi.

Z výpovede navrhovateľky súd zistil, že manžel je toho času už na dôchodku, pričom výška jeho dôchodku sa odhaduje na cca 350 €, čím príjem rodiny výrazne poklesne, čo znemožňuje jej starostlivosť o deti do budúcnosti. Poukázala na chabý záujem otca o deti, neplnenie si vyživovacej povinnosti, čo viedlo k opakovaným podaniam trestných oznámení.

Podľa § 47 ods.1 písm. e) zákona č.36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len „Zákona o rodine“), náhradná osobná starostlivosť zaniká právoplatným rozhodnutím súdu o zrušení náhradnej osobnej starostlivosti. Podľa § 47 ods. 2 Zákona o rodine, súd zruší náhradnú osobnú starostlivosť len z vážnych dôvodov, najmä ak osoba, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, zanedbáva maloleté dieťa alebo porušuje svoje povinnosti; urobí tak vždy, ak o to táto osoba požiada.

Podľa § 54 ods.1-5 zákona č.36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len „Zákona o rodine“), náhradná osobná starostlivosť a pestúnska starostlivosť majú prednosť pred ústavnou starostlivosťou. Pred nariadením ústavnej starostlivosti je súd povinný vždy skúmať, či maloleté dieťa nemožno zveriť do náhradnej osobnej starostlivosti, a ak to nie je možné, do pestúnskej starostlivosti. Súd môže nariadiť ústavnú starostlivosť len vtedy, ak je výchova dieťaťa vážne ohrozená alebo vážne narušená, nie je možné dieťa zveriť do náhradnej osobnej starostlivosti alebo pestúnskej starostlivosti a

a)
dieťa je osvojiteľné a nie je možné ho zveriť do starostlivosti budúcich osvojiteľov alebo do starostlivosti fyzickej osoby podľa osobitného predpisu,

b)
rodičia dieťaťa nežijú alebo im v starostlivosti o dieťa bráni závažná prekážka,

c)
uložené výchovné opatrenie podľa § 37 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/36/20160101>> nevedlo k náprave alebo

d)
rodičia dieťaťa sú pozbavení výkonu rodičovských práv.

Za vážne ohrozenie alebo vážne narušenie výchovy maloletého dieťaťa sa nepovažujú nedostatočné bytové pomery alebo majetkové pomery rodičov maloletého dieťaťa. Ak súd nerozhodol podľa § 39 ods. 2 a 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/36/20160101>> alebo podľa § 56 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/36/20160101>>, sú rodičia maloletého dieťaťa naďalej jeho zákonnými zástupcami a spravujú jeho majetok. Súd v rozhodnutí, ktorým nariaďuje ústavnú starostlivosť, musí presne označiť zariadenie, do ktorého má byť dieťa umiestnené. Pri rozhodovaní o ústavnej starostlivosti a označení zariadenia súd vždy prihliadne na citové väzby maloletého dieťaťa k rodičom, súrodencom a iným blízkym osobám a zohľadní možnosti zariadenia na utvorenie podmienok na zachovanie rodinných a citových vzťahov dieťaťa, jeho rodičov a súrodencov.

Podľa § 81 ods.1,2 Zákona o rodine, ak súd rozhodne o umiestnení maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti, pestúnskej starostlivosti, o nariadení ústavnej starostlivosti alebo o uložení ochrannnej výchovy, upraví aj rozsah vyživovacej povinnosti rodičov alebo iných osôb povinných poskytovať maloletému dieťaťu výživné. Súd v rozhodnutí, ktorým nariaďuje ústavnú starostlivosť, súčasne uloží rodičom alebo iným fyzickým osobám povinným poskytovať dieťaťu výživné povinnosť,

aby výživné poukazovali zariadeniu, do ktorého má byť dieťa umiestnené. Ak povinný podľa prvej vety neplní vyživovaciu povinnosť poukazovaním výživného zariadeniu, má toto zariadenie právo vykonávať úkony vo veciach uplatňovania nárokov na výživné maloletého dieťaťa.

Podľa § 62 ods. 2,3 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona(zákon č. 301/2003 Z.z. o životnom minime, v platnom znení).

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že maloleté deti V. boli zverené do náhradnej osobnej starostlivosti Z. U., ktorá z dôvodu výchovných problémom s maloletým H., výrazného poklesu rodinného príjmu v dôsledku odchodu manžela do dôchodku ako aj ďalších rodinných problémov navrhla zrušiť náhradnú osobnú starostlivosti. Na základe uvedeného súd návrhu vyhovel a zrušil náhradnú osobnú starostlivosti navrhovateľky, nakoľko v zmysle citovaného ustanovenia § 47 ods. 1,2 tak urobí vždy, ak o to náhradný rodič požiada.

Šetrením pomerov bolo zistené, že otec o deti prejavuje len sporadický záujem, na výchove a výžive sa nepodieľa žiadnym spôsobom, čím vážne porušuje svoje rodičovské povinnosti. Naďalej požíva alkoholické nápoje, je bez pracovného pomeru a stáleho príjmu. O prevzatie synov do osobnej starostlivosti neprejavil záujem. V priebehu konania bolo oslovených niekoľko rodinných príslušníkov, avšak ani jeden neprejavil záujem o starostlivosť.

Na základe výsledkov vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že ponechaním dieťaťa v osobnej starostlivosti otca, by mohla byť výchova detí vážne ohrozená. Otec naďalej v nadmernej miere požíva alkoholické nápoje, čo súd považuje za závažnú prekážku na jeho strane brániacu ponechať detí v jeho osobnej starostlivosti. Keďže došlo k naplneniu zákonných podmienok na nariadenie ústavnej starostlivosti súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku a nariadil nad maloletými deťmi ústavnú starostlivosť, ktorá sa bude realizovať v Detskom domove vo U. V., kde majú zabezpečené miesto. V zmysle § 81 ods. 1,2 v spojení s § 62 ods. 3 Zákona o rodine, súd uložil otcovi povinnosť prispievať na výživu každého dieťaťa minimálnou sumou výživného vzhľadom k jeho príjmovým pomerom, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Košiciach prostredníctvom tunajšieho súdu v 3 vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnemu skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa z. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.